

Verslag van het Waddenweekend op 5,6 en 7 september 1986

Eindelijk, na een jaar wachten was het weer zover, het weekend naar de Wadden. Vrijdagmiddag 5 september kwamen de excursiegangers lopend, fietsend en met auto's naar het verzamelpunt achter de sporthal. Hier werd men opgewacht door de excursieleiders, die allerlei zaken voortreffelijk geregeld hadden, n.l. Rien Sluys en Willem Baalbergen. Toen alles compleet, ingeladen en ingestapt was, vertrokken we richting Friesland. Hier aangekomen, vertrokken we vanaf Holwerd met de boot naar Ameland. Op de boot kwamen de eerste wadvogels in zicht: Eidereenden, Wulpen, Aalscholvers en Vissievers. Terwijl we naar deze vogels staan te kijken, valt ons oog op een boei, waar een grote stootvogel op zit. Het blijkt een erg grote valk te zijn, waarschijnlijk een Slechtvalk. De boot loopt binnen in Nes. Hier gaan we van boord. We worden opgewacht door een bus, die het hele gezelschap vervoert naar de kampeerboerderij van de familie Kienstra in het dorpje Buren. Hier aangekomen - het is inmiddels donker - begint iedereen met het uitzoeken van een slaapplek en met het uitpakken van zijn/haar bagage. 's Avonds heerst er de gebruikelijke gezelligheid met spelletjes en valsspellers. Hoe later op de avond, hoe sterker de verhalen worden.

Zaterdag 6 september waren er enkelen die al voor het ontbijt even naar het wad gingen lopen. Om half negen werd er ontbeten en werd het programma van deze dag bekend gemaakt. Dit bestond uit afwassen, afdrogen en opruimen van de ontbijttafel en daarna een wandeling naar de oostpunt van het eiland. Nadat iedereen klaar was, zijn we in de richting van de waddekust gaan lopen, dit is door de polder Nes. Hier werden heel mooi Goudplevieren gezien, in zuidelijk en noordelijk zomerkleed. Een Boomvalk probeerde een Graspieper te verschalken, groepen Watersnippen vlogen van en naar het wad, en er zaten veel Paapjes op de paaltjes in de weilanden. Bij de waddijk aangekomen, zagen we veel Oeverlopers, Wulpen, Groenpootruiters, Bontbekplevieren, Goud- en Zilverplevieren en grote groepen eenden. We zijn over de waddijk door Buurdergrie naar de Kooiplaats gelopen. **Hier zagen we onze eerste Blauwe Kiekendief** (het was een vrouwtje). Voor ons doemden de kooiduinen op. De groep liep een beetje gespreid het eerste duinenrijtje op en toen vloog er door het midden van de groep een Velduil. Deze toch wel vrij zeldzame vogel werd door iedereen heel goed en van dichtbij gezien. Ook hielden hier zich verschillende Blauwe en Bruine Kiekendieven op. Nadat we de duinen uit waren, kwamen we op de Zoute weide en Nieuwlandsrijd. Dit was een erg drassig gebied, vol met slenken en sloten. Een van de eerste sloten zag er wat diep uit en Willem Baalbergen trok zijn laarzen en sokken uit, stroopte zijn broekspijpen op en zou wel even proberen over te steken. Maar toen iedereen dacht dat hij er was, viel hij voorover in het (koude) water. De rest van de Wadlopers liep wijselijk een eindje om, om droge voeten te houden. In dit drassige gebied leefde het werkelijk van de vogels: Smienten, Wintertalingen, Bonte strandlopers, Kluten, Goud- en Zilverplevieren.

Via deze natte wandelroute kwamen we in de duinen aan de Noordzeekust, waar we wat aten. Toen liepen we door naar het Oerd. Daar was een uitzichtplateau, vanwaar men een schitterend uitzicht had over het natuurgebied.

De terugtocht werd via verschillende wegen aangelegd. Sommigen namen dezelfde weg terug, anderen gingen via het Noordzeestrand of door de duinen.

Weer in Buren aangekomen in de namiddag, gingen de meesten fietsen huren, om de volgende dag niet weer zo'n wandeling te hoeven maken. Want het was wel een mooie wandeling, maar voor velen erg pittig en niet voor herhaling vatbaar. Toen iedereen weer in de thuishaven aanwezig was, werd er gestart met de inmiddels traditioneel geworden "Waddenmacaroni", die voor dat deze met smaak kon worden opgegeten, toch nog wel eerst bereid moest worden. Deze avond was er weer een te gekke Waddenkwis, dit jaar in elkaar gezet door de familie Alkemade. Het was een soort Ren je Rot. Iedereen werd in groepen verdeeld, met in iedere groep iemand die zich eigen rot moest gaan rennen. Af en toe leek het meer Stoot je kop Rot, vanwege de wat laag hangende lampen.

De kwis was erg goed opgezet en een heel stuk moeilijker dan voorgaande jaren. Na afloop van de kwis werd de avond op dezelfde manier doorgebracht als de avond ervoor en enkelen gingen nog stappen in Nes.

Ook zondag ging er een groepje voor het ontbijt al op het wad kijken. Hier zagen we heel mooi een Zwarte Ruiter, een Wespendif, een Bruine Kiek en een Boomvalk. Ook waren er veel steltlopers te zien: Groenpootruiters, Grutto's, Mulp en Tureluurs. We ontbeten weer om half negen en daarna werd bekend gemaakt hoe laat iedereen weer terug moest zijn van zijn excursie om op te ruimen, in te pakken en te vertrekken. Daarna kon iedereen zijn eigen weg gaan.

Wij zijn met zijn vieren op de fiets door de duinen naar het Oerd gereden. In een stukje dennenbos, waar we doorheenkwamen, zagen we Goudvinken en een Grauwe Vliegenvanger. Op het Oerd aangekomen hebben we onze fietsen bij een olieboortoren neergezet en zijn we over het Noordzeestrand naar de zandplaat de Hon gelopen. Hier zaten grote groepen vogels, zoals Bonte Strandlopers in Zomerkleed, Drieteenstrandlopers en Zilverplevieren ook in zomerkleed, Kleine strandlopers, Mulp, Bontbekplevieren en een Steenloper. Op het uiterste punt van het eiland zaten erg veel Grote Sterns, Dwergsterns en Eiderenden. In de Waddenzee lag een klein eilandje, hier zijn we naar toe gewaad en toen bleken achter een duin zo'n 500 Bergeenden te zitten; ook liepen hier Kleine Strandlopers, een Kanoetstrandloper en een Steenloper. We zijn toen langs de wadkant van het eiland weer teruggelopen. In een sloot zaten nog Brilduikers, Pijlstaarten en Kluten. Ook vonden we nog een dode geringde Zilvermeeuw.

Omdat het al wat later werd, zijn we weer naar de fietsen gelopen en daarna naar de boerderij teruggefietst. Hier aangekomen, hoorden wat de anderen zoal gezien hadden: Lepelaars, Kleine Zilverreiger, Geoorde Fuut en Bonte Vliegenvangers bijvoorbeeld.

Nadat iedereen weer terugwas van zijn rondzwerven over het eiland, werd er even flink aangepakt om de kampeerboerderij opgeruimd en enigszins schoon te krijgen.

Toen dit alles gebeurd was, kwam de bus om ons weer naar Nes te brengen. Ieder ging aan boord en er werd afscheid genomen van het eiland.

Langs deze weg wilde ik nog iedereen die eraan heeft megewerkt om van dit weekend een onvergetelijk weekend te maken, hartelijk bedanken. Misschien allemaal tot het volgende jaar op het volgende Waddenweekend.

Ab Steenvoorden

—X—

DE VLINDERSTICHTING

De Vlinderstichting wil werken aan het behoud en herstel van de Nederlandse dagvlinderfauna. In 1983 is de Stichting begonnen met onderzoekswerk, sinds januari 1986 is daar voorlichting en educatie bijgekomen.

Het belangrijkste onderzoek waarbij de Stichting betrokken is, is het Landelijk Dagvlinderproject LH. Over het hele land verzamelen ruim 600 vrijwilligers gegevens over de verspreiding en het voorkomen van dagvlinders en hun relatie met het landschap. In 1987 zal als resultaat hiervan een Atlas van de Nederlandse Dagvlinders uitkomen. De Stichting geeft ook een kwartaaltijdschrift uit, waarin o.a. geschreven wordt over het werk van de Stichting. Voor het onderwijs zijn lesbrieven in ontwikkeling. Bij een donatie van f 25,- of meer steunt u deze stichting en ontvangt u tevens het kwartaaltijdschrift.

Meer informatie: Vlinderstichting, Gen.Foulkesweg 68, 6703 BW Wageningen.

—X—